

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
nr. 77 - Zondag 12 september 2021

Welkom!

Dit weekend horen we weer een Evangelieverhaal uit het Evangelie volgens Marcus. Het is een bekend verhaal dat we ook bij de andere Evangelisten tegen komen. Zo bekend als het is, zo vreemd is het ook. Er steken meerdere (ogenschijnlijke) tegenstellingen in dit verhaal. Tegelijk roept het Evangelie van deze zondag ook vragen op: ‘Is dit een *Blijde Boodschap?*’, ‘Wie of wat bepaalt wie ik ben?’ en ‘Heeft het lijden ook een betekenis in wie wij zijn of willen zijn?’. Lijden kan inderdaad tekenend zijn in het leven van mensen en meebepalen wie of wat zij zijn. Het mag paradoxaal genoemd worden dat lijden in de christelijke mystiek juist een heiligende en positief omvormende betekenis heeft. De Heer wijst daar ook op door de aankondiging van zijn lijden en in de laatste zin van het Evangelie.

Gods Woord op 24ste zondag door het jaar (B)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (8, 27-35).

In die tijd trok Jezus met zijn leerlingen naar de dorpen rond Caesarea van Filippus. Onderweg stelde Hij aan zijn leerlingen de vraag: „Wie zeggen de mensen dat Ik ben?” Zij antwoordden Hem: „Johannes de Doper; anderen zeggen Elia en weer anderen zeggen dat Gij een van de profeten zijt.” Daarop stelde Hij hun de vraag: „Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?” Petrus antwoordde: „Gij zijt Christus.” Maar Hij verbood hun nadrukkelijk iemand hierover te spreken. Daarop begon Hij hun te leren dat de Mensenzoon veel zou moeten lijden en door de oudsten, de hogepriesters en de Schriftgeleerden verworpen moest worden, maar dat Hij, na ter dood te zijn gebracht drie dagen later zou verrijzen. Hij sprak deze woorden zonder terughoudendheid. Toen nam Petrus Jezus terzijde en begon Hem ernstig daarover te onderhouden. Maar zich omkerend keek Hij naar zijn leerlingen en voegde Petrus op strenge toon toe: „Ga weg, satan, terug! want gij laat u leiden door menselijke overwegingen en niet

door wat God wil.” Nadat Hij behalve zijn leerlingen ook het volk bij zich had laten komen, sprak Hij tot hen: „Wie mijn volgeling wil zijn moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden zal het verliezen maar wie zijn leven verliest omwille van Mij en het Evangelie zal het redden.”

Ter overweging

Voor veel mensen is het belangrijk om te weten wie en waar iemand vandaan komt. Als er gesproken wordt over mensen en het is niet helemaal duidelijk over wie het gaat, dan wordt al snel de vraag gesteld “van wie is het er één?”. Familieverbanden zijn dan vaak aanknopingspunten om iemand te leren kennen. Soms ten goede, als je in verband gebracht kan worden met mensen van goede faam, maar soms ook ten kwade, als je in jouw familiekring mensen hebt met een bedenkelijke reputatie. Vorige week zondag hoorden we de Hl. Apostel Jakobus al spreken tegen onterechte discriminatie. Dit is zeker een zaak waar we buitengewoon op bedacht moeten zijn als we over elkaar spreken. In het Evangelie van deze zondag vist Jezus ook naar hoe mensen over Hem denken. Hij stelt zijn leerlingen concreet de vraag “Wie zeggen de mensen dat Ik ben?”. Twijfelt de Heer aan zijn identiteit? Me dunkt van niet. Ik veronderstel dat hier de gebruikelijke Joodse manier van lesgeven aan de orde is. Dat loopt altijd via het stellen van vragen. De vraag is daarbij niet altijd het belangrijkste.

Belangrijker is dat de leermeester een opening creëert om zijn onderricht te kunnen geven. In het Evangelie van deze 24ste zondag zien we dat ook gebeuren. De Heer wijst er, met name bij de Hl. Apostel Petrus, op dat menselijke overwegingen uiteindelijk niet belangrijk zijn voor wie of wat je bent. Het is belangrijker je te realiseren dat je door God de Schepper gewild, geliefd en geschapen bent. Ons leven is daarom niet tot eer en glorie van de wereld of

van de mensen. Neen, wij leven ter meerdere eer en glorie van God, onze Schepper, Verlosser en Voltooier. En wat de mensen er van vinden? Laat ze maar praten, want praten doen ze toch. Het is belangrijker rekening te houden met wat God van ons vindt, of het ons lukt om de gaven en talenten om te zetten in werken die goed zijn voor mens en wereld. Sommigen zullen zeggen dat dit een achterhaalde boodschap is. Maar sinds ‘de wereld’ God heeft afgeschafte en het geloof ter zijde geschoven heeft, zijn we meer dan ooit de economie, onze eigen belangen, onze lusten en de publieke opinie gaan dienen. Wat zeggen de mensen ervan? Wat zeggen mijn dierbaren ervan? Heeft dit ons gemaakt tot vrije nieuwe mensen? Ik kan u het antwoord geven: Neen, het heeft ons tot slaven gemaakt. Dit laat ons lijden. We leven niet het leven waartoe wij door de Heer geroepen en geheiligd zijn. Hieraan kunnen we wat doen. Joden, wereldwijd hebben afgelopen dagen Rosh Hashanah gevierd. Dit is een geloofsfeest waarmee zij het ontstaan van de schepping en in het bijzonder van de mens vieren. Naast alle feestelijkheid in de synagogen en thuis, is dit feest ook het begin van tien dagen van bezinning, boete en bekering. Over een paar dagen vieren de Joden Yom Kippoer, grote verzoendag, waarop zij hun jaarlijkse schuldbelijdenis uitspreken en met nieuwe ijver het goed proberen te doen in het komende jaar. Dit zijn belangrijke stappen om het lijden achter je te laten en opnieuw de richting in te slaan naar het Beloofde Land. Kunnen we dat? Deze week is het ook twintig jaar geleden dat in New York (en andere plaatsen) de aanslag plaats vond op de Twin Towers. Dit was een flinke deuk in de identiteit van de Verenigde Staten. Daarop volgde een grote westerse aanval op terreur en met name de radicale Islam. In de voorbije weken hebben we daarvan de afloop gezien: Een schaamtevolle aftocht van westerse landen uit Afghanistan en wederom een flinke stroom vluchtelingen. Is dit wie en wat wij zijn? Wat zeggen de mensen hiervan? Wat zeggen wijzelf hiervan? Kunnen we de stap zetten om lijden achter ons te laten en een nieuwe weg in te slaan? Het zijn lastige vragen. We vinden hierop niet zomaar antwoorden waarmee we allemaal uit de voeten kunnen of waarmee we iets beters zouden kunnen opbouwen. De Bijbelse gedachte om het kwaad niet te revancheren maar om te vormen tot nieuwe kracht om het goede te doen is

zeker een mooie gedachte. Diep in ons voelen we het verlangen daarnaar. Maar... misschien kunnen we dat ook wel! Laten we het eens proberen. Laten we hier een onverwachte bron citeren: “*Ik heb dit nog nooit gedaan... dus ik denk dat ik het wel kan!*” (aldus: Pipi Langkous)

Een Psalm van David

Psalm 139 (enigszins ingekort; uit de Nieuwe Bijbelvertaling, uitgave 2021)

Heer, U kent mij, U doorgrondt mij, U weet het als ik zit of sta, U doorziet van verre mijn gedachten. Ga ik op weg of rust ik uit, U merkt het op, met al mijn wegen bent U vertrouwd. Wonderlijk zoals U mij kent, het gaat mijn begrip te boven.

Klom ik op naar de hemel – U tref ik daar aan. Lag ik neer in het dodenrijk – U bent daar. Al verhief ik mij op de vleugels van de dageraad, al ging ik wonen voorbij de verste zee, ook daar zou uw hand mij leiden, zou uw rechterhand mij vasthouden.

Ik loof U om het ontzaglijke wonder van mijn bestaan, wonderbaarlijk is wat U gemaakt hebt. Ik weet het, tot in het diepst van mijn ziel. Toen ik in het verborgene gemaakt werd, kunstig geweven in de schoot van de aarde, was mijn wezen voor U geen geheim.

Hoe rijk zijn uw gedachten, God, hoe eindeloos in aantal, ontelbaar veel, meer dan er zand is bij de zee. Ontwaak ik, dan nog ben ik bij U. Doorgrond mij, God, en ken mijn hart, peil mij, weet wat mij kwelt, zie of ik geen verkeerde weg ga en leid mij op de weg die eeuwig is.

Gebed

God, onze Vader, uw Zoon heeft het lijden niet ontvlucht maar tot het einde toe doorstaan.

Wij vragen U: richt onze ogen op zijn Kruis wanneer eigen leed en dat van anderen ons te veel wordt; laat ons de weg gaan van onze Verlosser, leven en sterven voor elkaar, en de volheid van uw liefde ervaren. Amen.

Livestream vanuit Sint Nicolaasga

Elk weekend wordt de viering vanuit St. Nyk uitgezonden via de livestream op onze website: www.dechristoffel.nl. Deze nieuwsbrief staat ook op de website van onze parochie. Ronddelen wordt evenwel gewaardeerd.

Het pastoresteam

Voor de kinderen

Afgelopen donderdag was het 8 september. Op de kalender van de kerk stond toen: Maria geboorte feest. Het geboortefeest van Maria is een wat vreemd feest. Allereerst, in de Bijbel lezen we niets over de geboorte van Maria. Kortom, we weten gewoon niets over de dag waarop Maria geboren werd. Toch vieren we haar verjaardag. De dag van 8 september is dan ook gewoon door de kerk gekozen. Wat we vieren op het verjaardagsfeest van Maria is dat God met haar een nieuw begin wilde maken met de mensen in de wereld. Dat gebeurde natuurlijk door Jezus. Maar die kon niet als mens geboren worden als Hij geen moeder had. Daarom liet God Maria geboren worden. En daarom vieren we ook de geboorte van Maria, de Moeder van Jezus, geboren uit Joachim en Anna, haar ouders en Jezus' opa en oma. Van Jezus' aardse familie kun je dus een kleine stamboom maken, zoals je op de tekening ziet.

In het Evangelieverhaal van deze zondag vraagt Jezus aan zijn leerlingen: „Wie ben Ik voor jou?” Jezus wil weten hoe zij over Hem denken. Tegelijkertijd zegt Jezus ook dat het niet zo belangrijk is hoe en wat de mensen over jou denken. Veel belangrijker is het wat God over jou denkt en of God blij met jou is. Als Jezus jou zou vragen “Wie ben Ik?” Wat zou jij dan antwoorden? Jezus is Koning. Jezus is de Heer. Jezus is mijn Vriend. Weet je misschien zelf een naam voor Jezus te bedenken? En... Wie ben jijzelf? Kun jij ook zo'n stamboom maken van jouw familie als je kunt maken van Jezus' familie?

